

Um at virða borgararnar

NEYVAN finnast tvey mál, sum hava skapt so stóra ósing her á landi í nýggjari tíð, sum ætlanin at selja ein skúla í Havn og ætlanin at gera undirsjóartunnil undir Vestmannasund. Sjáldan hava so nógvir borgarar gjørt vart við síni sjónarmið sum júst í hesum báðum málunum. Henda oddagrein skal snúgvá seg um annað av hesum málum, nevniliga tað fyrri serliga havnarborgarar áhugaverda málið um söluna av Eysturskúlanum.

TAÐ kom sum ein bumba, tá borgarstjórin í Havn herfyri kunngjórði í fjølmiðlunum, at arbeitt varð við eini ætlan at selja Eysturskúlan. Hann hevði tá leingi havt samráðingar við landsstýrið, sum skuldi keypa skúlan at brúka til eitt nú maskinskúla. Hóast sölun av einum skúla má sigast at vera eitt mál, sum í allar hægsta grad viðvíkur borgarunum í kommununi, serliga foreldrum og børnum teirra, sum brúka henda skúla, so visti ongin av nøkrum, fyrr enn bumban brast. Og sum ikki einaferð var tað býráðsformaðurin, sum tendraði fjúsið. Helt hann, at tað var eitt gott hugskot at

leggja málið fram eftir, at tað varð viðgjørt fyrri afturlatnum hurðum í eina tíð, so mátti hann trúgva um aftur. Tí so nógva ósing hevur mannagongd hansara í málinum skapt, at var val til býráðið í dag, hevði Poul Michelsen verið væl og virðiliga blakaður út úr býráðnum.

OG er tað nú so lægið! Ein politikari, sum fyrst gevur øllum sínum kommunalu starvsfólkum kjaftband og sum síðani tekur øll mál í egnar hendur, hann eigur ikki at gerast populærur í einum demokratiskum samfelag sum Havnin tá hóast alt átti at verið. Men tað er júst hetta, hann hevur gjørt og tað sleppur hann so eisini at sviða fyrri. At hann so hevur málmað okkurt um, at hann ikki ætlar sær at stilla upp aftur, kann tá gerast hansara bjarging, tí tá slapp hann undan at fáa — ja — fótin frá borgarunum í Havn. Hevur tú ikki virðing fyrri borgarunum, so hevur tú ikki uppihorið at hava ábyrgd og vald.

AT Poul Michelsen ikki hevur virðing fyrri borgarunum í Havn, talar málið um Eysturskúlan avgjørt fyrri. Og her munar ein oddagrein í Sosialinum lítið móti øllum teimum uppøstu borgarunum í høvuðsstaðnum, sum hava víst á, at býráðsfor-

maðurin hevur ikki loyvi til av sínum eitingum at avreiða teirra skúlur.

HÓAST tað ikki hevur skortað upp á grundgevingar og prógv fyrri at fella dom yvir hetta »one man show« hjá býráðsformanninum, so fyriliggur tað mest kontanta og besta prógv við fyrst nú — tað er umrøtt aðrastaðni í blaðnum í dag. Tað er ein kanning, sum Landsskúlafyrstingin hevur gjørt um tørvin á skúlastovum í Havnini komandi árin og inn í næstu öld. Úrslitið av hesi kanning er einki minni enn sjokkerandi, tí tað sigur, at næmingatalið í Havn fer at vaksa so nógva komandi árin, at tað verða ov fáar skúlastovur um nøkur ár.

STATT nú, Poul Michelsen. Ella ligg, sum tú sjálvur hevur reitt. Tað er tá fantastiskt, fyrri ikki at siga ófatiligt, at býráðsformanninum, sum hevur brúkt undanfarnu ár sum grundarlag at selja skúlan, als ikki skal vera komið til hugs, at tað er tørvur á skúlastovum komandi ár, sum átti at verið avgerandi fyrri, antin ein kann loyva sær at tosa um at selja skúlur ella ikki.

EINGIN ivi er um, at vit á fleiri økjum hava havt ein dugnaligan og

ágrýtnan býráðsformann í Poul Michelsen. Rætt skal vera rætt. Hann hevur fingið nakað av skafti. Men spurningurin er bert, um ikki lyndi hansara »eg kann og skal alt sjálvur og einsamallur« fullkomiliga hevur forkomið bæði honum sjálvum og mongum øðrum við. Tað er í lagi at brúka kreftir, orku og treiskni og hava sjálvsálit, tá tú einsamallur og bara fyrri tína egnu æru kempar til tað seinasta á ítróttarvelli. Nakað annað er tá tú skal stríðast á tí veruliga leikvøllinum — á borgarans leikvølli — til frama fyrri — ikki teg sjálfan — men fyrri hini. Her er munurin. Eysturskúlamálið — tó bara eitt av mongum — er prógv um, at Havnini tørvar ein nýggjar borgarstjóra. Bæði ein borgarstjóra, sum hevur skil og orku, men sum eisini hevur virðing fyrri borgarunum í býnum og virðir teir eins nógva og seg og síni.

sosigaley

Dimmatletting

DAÐBLAÐIÐ

14. SEPTEMBER

FRIÐ FÖRÖVAR

NORÐLÝSIÐ

Klaksvíkar kommuna og borgararnir

Klaksvíksblaðið Norðlýsið, sum júst er útkomið, fegnast um nýtt tiltak, sum kommunan er farin undir. Bláðið skrivur: "Tað sær út til, at Klaksvíkar Kommuna umstíðir hevur tikið avgerð um at vera meira opin yvir fyrri borgarunum enn hon hevur verið higartil"

Og bláðið vísir so til tað fyra síðu innlegg, sum teir báðir Oli Heinesen borgarstjóri og John Færø, bókhaldari hava gjørt um figgarlugu stöðuna hjá Klaksvíkar kommunu og latið prentað í Norðlýsinum.

"Hetta má sigast at vera eitt tiltak positivt vegin, ikki bert tí at Norðlýsið fyrst fær tíð-

ndini frá býráði okkara, men meira tí at fleiri hava eftirlýst, at tíðinda-tænastan hjá býráðnum átti at verið meira opin."

Bláðið vísir á, at tað mangan hevur verið soleiðis, at einasta ein hevur frætt úr býráðnum er komið frá minnilutanum. Bláðið vónar, at meirilutin í býráðnum fer at halda fram at kunna borgararnar á umrødda hátt.

Hetta má sigast at vera eitt sera gott tiltak, og kanska tað kann vera góður íblástur hjá øðrum kommunum, ja eitt nú Tórshavnar Kommununi, sum jú ber orð fyrri at vera sera afturlatin, tí har er tað bert ein persónur, býráðsformaðurin sjálvur, sum hevur loyvi at upplýsa nakað.

Tá Norðlýsið skrivur, at meirilutin í Klaksvíkar Býráð hevur verið ov lítið

opin, og at tað serliga er minnilutin, sum ger vart við seg, so er hetta kanska ikki so lægið heldur. Ein minniluti hevur jú onga ábyrgd sum so og kann rópa upp um eitt og alt uttan at tað bindur hann. Meirilutin harafturimóti hevur stóra ábyrgd og serliga torført má tað vera hjá núverandi meiriluta í Klaksvík bara so frægt sum at fótta sær, nú hann bundin á hond og fót av teimum mongu skeivu ilögumum, sum undanfarna býráð við fólka-flokkinum á odda hevur ábyrgdina av. Tað er eingin lott uppgáva hjá Óla Heinesen og hansara samgongufeløgum at fremja hetta syndarlaga upptakið. Tann tøgning, sum Norðlýsið tí sipar til í síni oddagrein, stavar helst frá tí, at her hevur rætt og slætt einki annað enn syndarligheit verið

at siga frá um. Samgongan hevur tí valt at arbeiða miðvíst við at fáa kommunuskúlin bara so frægt sum uppá á rættkjøl. Tá tað er gjørt ræður so um at økja ferðina stig fyrri stig, alt eftir hvussu væl maskinarið er fyrri. Manningin á brúnni hevur ongan hug til at kollsiga Klaksvíks-skúltuna enn einaferð.

Vit fegnast tí saman við Norðlýsinum, at meirilutin nú hevur fingið ruddað so frægt upp eftir fólkaflokkkin, at borgararnir skulu kunna stöðuna. Nú má meirilutin so royna at fáa borgararnar við í ein dialog, har roynt verður at stinga út í kortið eina nýggja kós, sum leggur iløgukaossid frá farnu samgongu aftur um bak.

Sparring og børn

Hóast varaløgmaður herfyri segði frá, at ringu tíðirnar vóru av og at botnurin nú var náddur hvat búskaparstöðu landsins viðvíkur, so sær gerandisdagurin øðrvísi út. Arbeidspláss lata aftur, fólk flyta av landinum, táttad verður í her og har, nógvar kommunur er um at fara á húsagang osfr. Hetta er tann tíðin, tá ikki bert landsstýrið arbeiðir við nýggjari figgarlóg, men eisini kommunurnar arbeiða nú hvør í sær við at gera eina figgarlóg fyrri komandi ár. Og tað sær alt enn enn lætt út. Myrk skýggi eru fyrri framman. Formaðurin í Kommunufelagnum

sigur í skrivi til landsstýrið, at sleppa kommunurnar ikki undan fleiri av teimum lógarbundnu landsuppgávunum, so

mugu tær rætt og slætt snara lyklinum. Her verður víst til útreiðslur til vegagerð, til skúlur og ymisk sosial mál sum eitt nú barnansing. Ein av teimum stóru kommununum á Skálafjørðinum er farin at hugsa um at strika allar útreiðslur til bæði barnansing og barnapengar, tí pengar eru ikki til tess. Eingin ivi er um, at minnkandi inntøkurnar gera, at tað má skerst onkustaðni. Men vit spyrja: hví skal altíð skerst fyrst har tað rakar bornini. Hetta fara vit vónandi at hoyra meira um í komandi tíð.

